

Sinkovits Péter
Orfeum
Zetna Kiadó, 2014, 168 oldal

Nem hagynak nyomot

A Zetna Kiadó könyvajánlója

A regény kulisszáit összefutó és rostálódó intellektuális dilemmák festik. Középpontjukban a megtett, az elmulasztott és a soha nem kínálkozó választások állnak. A labirintus megírt útrendszere és a végtelen lehetőség szédítő tere közötti átjárhatóság kérdései. „Ki mindent halaszt, révbé ér úgy is” – állítja a regény egyik szereplője, talán éppen a kallódó idővel küszködve, bár tudja, végső fokon „kárvallottja nincs az éveknek”, hiszen „akit az élet eddig lekörözött, egyszer majd rávágja az ajtót a mára”. Ám nehéz szert tenni azokra a rafinált módszerekre, amelyekkel el lehet kerülni azokat a – Csontváry *Sétalovaglás a tengerparton* című képét megidéző – helyzeteket, amelyekben a lassított ütemben érkező lovasok és a napernyőiket lengető nők gyűrűjében D. Lázár, a történet főhőse botorkál, miközben „léptei nem hagynak nyomot a homokfövenyen”.

D. Lázár odahagyva Palermót és egyetemi tanári állását erősödő kételeyei elől menekül mindvégig. Önkéntes dél-amerikai száműzetése azonban kudarcra zárul, visszafelé

indulna, bár előre sejti, a megoldatlanságok csak gyarapodnak. A szituációk és idősíkok mozgatása „utaztatja” a szereplőket, a jelen így átbillen a múlt század harmincas éveibe, majd

tesz néhány évtizednyi ugrást előre a második világháborús esztendőkhöz, hogy aztán visszakanyarodjék Pest krúdys világához. Ez utóbbit vetítik előre, majd erősítik Sinkovits Péter különleges érzékkel megírt nőalakjai: Violeta, az idős halász lánya, aki ért az állatok nyelvén, Niguma, a titokzatos indiai táncosnő, majd Agnese, az olasz borkereskedő fűstszerű felesége, Zyna, a művészeteknek magát feláldozó lengyel festőnő és mások.

Az óceánjárón való hosszú utazás persze kiváló alkalmat kínál a nyugtalanító kérdések letisztázására, ehhez partner az asztaltársaságból Giuseppe Rossi, az arisztokrata családból származó szicíliai borkereskedő, aki különféle szellemi áramlatok között próbál eligazodni. Ehhez pontos vizsgálódások szükségeltetnek, nemkülönben a leselkedő ellenőrök megtévesztése, hogy végleg megszabadulhassanak az átláthatatlan összefüggésektől, megteremtve azt a kifutópályát, amely – a ráadás eleganciájával – már valódi és kiérdemelt jutalomjáték.